

andring, som man har troet noget vilde formindste det Tilskud. Tidligere ere nemlig blot de, som ikke kunde skaffe den fornødne Helbredsattest, blevne overførte til Finantskassen; nu har man derimod meent, at alle de pligtige Indskud skulde danne en særegen Afdeling af Livrente- og Forsørgelsesanstalten, saaledes at det mulige Tab, som kunde hidrøre fra, at nogle Mand ikke havde havt fyldestgjørende Helbredsattest, for en Deel skulde opveies derved, at Forpligtelsen til at skyde ind ogsaa gjaldt selve i de Tilfælde, da Konens Helbreds Tilstand var saadan, at Manden naar han havde Frihed dertil, ikke vilde sætte Noget ind for hende. Udvalget har iøvrigt taget denne Paragraph under note Overveielse, i Betragtning af, at det dog endnu er uafgjort, om ikke alligevel saadanne Tilskud kunne blive nødvendige. Men man har dog ikke troet at burde fraraade denne Foranstaltning, da man har maattet erkende, at naar det skulde gøres til Pligt for bestemte Personer at gøre Indskud, saa maatte der ogsaa sørges for, at det blev dem muligt, og dersom man ikke vilde indrømme deres Indtrædelse, med mindre de kunde tilvelebringe den fornødne Helbredsattest, vilde de derved blive aldeles udelukkede.

Hvad angaaer § 9, da har Udvalget ikke fundet Noget mod den at indvende.

Da ingen flere begjærede Ordet, freds man til Afstemning, hvorved:

1) Nr. 4. Udvalgets Forslag til § 8: Paragraphen redigeres saaledes:

„Livrente- og Forsørgelsesanstalten er pligtig til at optage som Interessent enhver Embedsmand for den Overlevelsesrente, han efter § 1 skal sikkre sin Enke, imod at han tilvelebringer behørig Lægeattest for, at han ikke finder sig i nogen øjeblikkelig livsfarlig Tilstand.“

ved to ges med 54 mod 1 Stemme.

2) Ovenstaaende Forslag som Paragraph

ved to ges med 50 mod 6 Stemmer.

3) § 9 saalydende:

„En af Manden erhvervet Skilsmisfedom fritager ham for videre Forpligtelse med Hensyn til hans frastilte Hustrues Enkeforsørgelse og berettiger ham til at udtræde af Livrente-

og Forsørgelsesanstalten efter de for frivillige Interessenter gjældende Regler.

Naar Ægtefæbet hæves ved frivillig Overeenskomst, vil det beroe paa denne, hvorvidt Forpligtelsen skal ophøre. Er saadant ikke udtrykkelig vedtaget, vedbliver Forpligtelsen, forsaavidt angaaer den Embedsindtægt, hvoraf Manden ved Skilsmisfen var i Besiddelse.“

ved to ges med 57 mod 1 Stemme.

Dernæst blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget i den vedtagne Form skulde gaae til 3die Behandling, hvilket med 57 mod 1 Stemme blev vedtaget.

Man gik dernæst over til det næste Nummer paa Dagsordenen, nemlig 1ste Behandling af det fra Landsthinget oversendte Forslag til Lov om Handelen og Skibsfarten paa St. Croix, (vide Landsthingstidenden Nr. 108 og 109, Pag. 1716—22).

Broberg: Det foreliggende Lovforslag slutter sig i alt Væsentligt til Regeringens Udkast. Dette Udkast er tillige ledsaget af Motiver, som fuldstændige oplyse, hvad der har foranlediget denne Lovs Udstedelse, samt det Princip, som man har fulgt derved. Jeg kan ikke Andet end fuldkommen billige, hvad disse Motiver indeholde, og at gjentage dem her vilde naturligtvis kun være Tidsspilde. Jeg finder derfor ikke noget videre at bemærke paa Sagens nærværende Standpunkt, hvor vi kun skulle omtale denne i Almindelighed, men maa endnu kun tilføie, at de saa Tilfætninger, som Regeringens Udkast har modtaget i Landsthinget, ogsaa forekomme mig at være fuldkommen hensigtsmæssige. Jeg skal iøvrigt forbeholde mig, til Sagens 2den Behandling, hvor de forskellige Paragrapher ville komme under Forhandling, nærmere at yttre mig om Sagen, og skal kun anbefale, at Lovforslaget kommer til 2den Behandling her i Thinget.

David: Uagtet det vel kan være tvivlsomt, om det Princip, som ligger til Grund for nærværende Anordning, i Et og Alt kan fortjene Bifald, og uagtet i ethvert Tilfælde Thinget under andre Omstændigheder maatte føie sig i høit Grad opfordret til omhyggelig at drøfte de Grundsætninger, som man vil følge med Hensyn til vor coloniale Handelspolitik, saa er der dog en Betragtning, som ogsaa den